

A Képmás 15 évéből

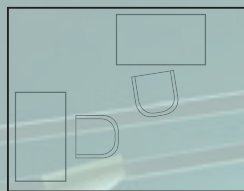
2002-ben a Képmás szerkesztősége egy 10 négyzetméternyi, két iskolai paddal bebútorozott szoba volt a budapesti Szent Margit Gimnázium tetőterében.

A magazinokat a földszinti takarítóeszköz-szekrényben tároltuk. Későbbi szerzőnk, Aczél Petra Csipkerózsika-toronyszobának nevezte a hatalmas épület tetején megbújó irodát.

Ma igazi szerkesztőségünk van a Logodi utcában, tárgyalóval, konyhával, saját mellékhelyiségekkel, raktárral, és a kisebbik szobánk is nagyobb, mint az első Képmás-iroda volt. Lakótársaink pedig a Salt Communications és az Igen Média, akik egyben alkotótársaink is.

2002

ELSŐ ÖNKÉNTES MARKETINGSÜNK ÉS HIRDETŐNK

Már két éve országos lap voltunk, de vidéki terjesztésünk még gyerekcipőben járt. Egy férfi egyszer előfizetés miatt jött be a szerkesztőségbe, és megosztotta velünk kőszegi nyaralásának élményeit:

„Kerestem az újságosbódében a Képmást, hiába. Rákérdeztem, erre az árus elővett egyet a pult alól... Megvettem mind az ötöt, ami volt neki, egyet visszaadtam, hogy olvassa el, és tegye előre. Egyet otthagytam a cukrászdában, egyet a templomban, egyet a könyvtárban, és egyet megtartottam.”

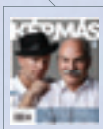

EZ AZ ÚR VOLT KÉSŐBB ELSŐ
HIRDETŐNK IS – SAJÁT CSALÁDI
ÓVODÁJUKAT HIRDETTE
A KÉPMÁSBAN.

„megvettem mind az ötöt”

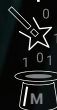
2017

MENTÉS MÁSKÉNT

Az első cikkek ezen a – ma már muzeálisnak számító – adathordozón érkeztek a szerkesztőségbe, többnyire a szerző lábán, hiszen e-mailt még nem sokan tudtak küldeni.

Gyerekeink legfeljebb a mentés ikonról ismerik a floppy-nak nevezett kis lemezkét (volt egyébként egy kétszer ekkora elődje is). Az óvatosab-
bak alufóliába csomagolva szállították, mert a városi legenda szerint a metrón tönkre mehet, és eltűnhetnek róla az adatok.

EGY POLCCAL MAGASABBAN

FÁBIÁN TIBOR

APU ÁRNYÉKBAN ÉS FÉNYBEN

KÖLNEI LÍVIA

APÁK ÉS FIAK

HORVÁTH PÁL

